

ikke have Noget imod, naar man ikke kan gaae den directe Wei og ligesvem affkaffe Frisindelse for videre Tiltale, da at gaae, hvad jeg vil kalde, en Omvei og stemme for det Forslag her foreligger.

Ordføveren: Udenfor det Spørgsmaal, som i saa høi Grad har lagt Beslag paa Thingets Opmærksomhed, er der kun meget saa Punkter, med Hensyn til hvilke jeg kan finde Anledning til at sige nogle Ord. I Henseende til den høitærede Justitsministers Forslag under Nr. 3 Sp. 1162, er jo Stillingen den, som jeg allerede før tillod mig at fremstille den, at Udvalgets Fleertal er meget tilbøielig til at imødekomme den ærede Ministers Betænkneligheder i dette Punkt ved at optage en Bestemmelse omtrent i den Retning, som den ærede Minister der har foreslaaet, men ligesom jeg allerede paapegede et Punkt, hvori den ærede Ministers Forslag er mindre heldigt affattet, er der jo nu fra flere Taleres Side anført andre Momenter, hvori det ogsaa kunde trænge til en Afændring, og herefter troer jeg det vilde være rettest — Noget jeg isvrigt selvsølgelig ganske skal henstille til den høitærede Minister — om den ærede Minister tog det tilbage ved denne Behandling, da Ministeren og Udvalget da lettelig kunde enes om en anden Affattelse af en lignende Bestemmelse. — Der er af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjort en Indvending hovedsagelig mod, at Udvalget har fastholdt Udkastets Tidbestemmelse af 5 Aar. Jeg troer imidlertid ikke, at der i saa Henseende ret vel kan være Tale om at gaae videre, end Udkastet gaaer. Der blev her ved 1ste Behandling allerede reist Tvivl, om ikke 5 Aar vare en vel kort Tid, og der blev vist hen til at Straffeloven først efter 10 Aars Forløb lader en Dom tage sin Virkning med Hensyn til Gjentagelsesstraf, men til at gaae længere ned troer jeg ikke, der er Anledning. Naar det ærede Medlem henviste til Separation, saa er denne Analogi idetmindste meget fjern og i alt Tald langt fjernere end den Analogi, der kan hentes fra Næringsloven, som netop efter 5 Aars Forløb lader den Paagjældende gjenvinde den Næringsret, han har tabt ved sin Forbrydelse.

Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ivrede mod, at Afgiftsoprejsnings Meddelelse blev for stærkt knyttet til Betingelser, vil det ærede Medlem jo see, at Udvalget har den samme Synsmaade, og de Forslag, der foreligge, ville vistnok bekræfte det. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds har henledet Opmærksomheden paa, at der savnes en Bestemmelse om, fra hvilken Domstol man skulde søge Oplysninger i Tilfælde af, at den Paagjældende var dømt af en geistlig Ret. Det er ganske rigtigt, men jeg troer, at de Tilfælde ville blive saa sjeldne, at det vil være tvivlsomt, om der er Anledning til i saa Henseende at indføre en Bestemmelse i Loven.

Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det Spørgsmaal, som især har været Gjenstand for Discussion: Spørgsmaalet om, hvorvidt Frisindelse for videre Tiltale fremdeles bør have den Indflydelse paa Vedkommendes Ererettigheder, som den har efter den nu bestaaende Lovgivning, eller om det ikke var rettere at optage en Bestemmelse som Udvalgets § 1. Jeg kan nu i meget Væsentligt i saa Henseende henholde mig til, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) og flere andre ærede Talere, men skal dog tillade mig endnu nogle Bemærkninger, især om det Punkt, som vilde være af særdeles Vægt, isald det var rigtigt, nemlig den Indvending, der fremkom fra den ærede Ministers Side og — dog ikke stærkt — blev støttet af min ærede Ven for Thistedes Amt 2den Valgkreds (Klein): Spørgsmaalet om Grundlovmæssigheden af en saadan Bestemmelse. Den ærede Minister meente nemlig, at det kunde være særdeles tvivlsomt, om man ikke derved streifede Grundlovens Bestemmelse, som siger, at kun den, der er uberygtet, kan udøve Valgret og Valgbarhed. Jeg maa imidlertid strax henlede Opmærksomheden paa, at dette Argument aabenbart beviser for Meget og alle-rede derved viser sig at være af meget precair Bestaafenhed; thi dersom dette Argument var rigtigt, maatte det aabenbart føre til, at vi ikke blot ikke kunde vedtage denne Bestemmelse om Frisindelse for videre Tiltale, men saameget mindre vedtage den anden Bestemmelse, som